

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑ ΖΩΝΤΑΝΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ!...

Ἡ ἐκπληκτικὴ ἀνακαλύψεως τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ Πέτερ Μούρραιϋ.— Ἡ ἔκτη αἴσθησί μας: ἡ «ραδιοφωνία». Ὁ ἄνθρωπος ποὺ τραγουδοῦσε τὸν «Λόεγκριν». Ἡ ραδιοφωνία μεταξὺ τῶν ἐντόμων.— Πειράματα μεταβιβάσεως τῆς σκέψεως.— Μιὰ ἐκπληκτικὴ περιπέτεια τοῦ Μάρκ Τουαίν. κλπ.

ΕΝΑΣ διάσημος Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων ὁ καθηγητῆς Πέτερ Μούρραιϋ, δημοσίευσε ἐσχάτως στοὺς «Τάιμς» τῆς Νέας Ὑόρκης ἓνα πολὺκροτο ἄρθρο στὸ ὁποῖο ὑπεστήριξε, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἔχει μέσα στὸ κεφάλι του ἓνα ραδιοφώνον!...

Ὁ δόκτωρ Μούρραιϋ, δηλαδή, θέλει ν' ἀποδείξει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁργανισμὸς εἶνε προικισμένος μὲ μιὰ ἔκτη αἴσθησι, τὴν «ραδιοφωνία», ὅπως τὴν ὀνομάζει, τῆς ὁποίας πιστὴ ἀντιγραφή εἶνε ὅλη ἡ ἐπιστῆμη ποὺ δημιουργήθηκε γύρω ἀπὸ τὶς συσκευὲς τῶν ραδιοφώνων. Αὐτὴ τὴν ἔκτη αἴσθησί μας, αὐτὴ τὴν μυστηριώδη «ραδιοφωνία», ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητῆς τὴν ἀπεκάλυψε τυχαίως ἐδῶ καὶ δεκά χρόνια, στὴ μέση τοῦ ὠκεανοῦ... Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ γύριζε ἀπὸ τὸ Λονδίνο στὴν Ἀμερικὴ μ' ἓνα μεγάλο ὑπερωκεάνειο. Μιὰ νύχτα λοιπὸν ποὺ βρισκόντουσαν στὴ μέση τοῦ Ἀτλαντικοῦ, βγαίνοντας ἀπὸ τὴν καμπίνα τοῦ ἀσυρματιστοῦ, ὅπου παρακολουθοῦσε μὲ τὰ ἀκουστικὰ μιὰ παράστασι τοῦ μελοδράματος «Λόεγκριν» τοῦ Βάγνερ στὴν Ὀπερα τῆς Νέας Ὑόρκης, ἄκουσε ἓναν ἐπιβάτη ποὺ καθόταν πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν καμπίνα αὐτὴ νὰ σιγαντραγουδῆ τὴν ἄρια τοῦ «Λόεγκριν» ποὺ εἶχε ἀκούσει ἐκεῖνος πρὸ ὀλίγου μὲ τὸν ἀσύρματο. Ἡ ἐκπληκτικὴ αὐτὴ σύμπτωση παραξένεψε τὸν Ἀμερικανὸν καθηγητῆ. Δίχως λοιπὸν νὰ πῆ τίποτε, πλησίασε ἀθόρυβα τὸν ταξιδιώτη καὶ παρακολούθησε τὸ σιγανὸ τραγούδι του. Ἐ, λοιπὸν, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐξακολούθησε νὰ σιγαντραγουδῆ τὴν συνέχεια τῆς ἔπερας, σὰν νὰ εἶχε τ' ἀκουστικὰ στ' αὐτιά του!... Ὁ Πέτερ Μούρραιϋ κατάλαβε πὼς βρισκόταν μπροστὰ σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς ἐξαιρετικὸς ἐκείνους ἄνθρώπους, τῶν ὁποίων ὁ ἐγκέφαλος εἶνε ἓνα εἶδος σταθμοῦ λήψεως τῶν ἔρτσιανῶν κυμάτων, δηλαδή, ἓνα εἶδος ραδιοφώνου.

Ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων δὲν ἀρκέσθηκε ὅμως σ' αὐτὴ μόνον τὴν παρατήρησι, ἀλλὰ ἔκανε κι' ἓνα πλῆθος πειραμάτων μὲ τὸν ἐκπληκτικὸν αὐτὸν ἄνθρωπο, χάρις στὰ ὁποῖα κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι ὄχι μόνον ἐξαιρετικοὶ ἄνθρωποι, ἀλλὰ γενικῶς ὅλοι εἴμαστε προικισμένοι λίγο ἢ πολὺ μὲ τὴν ἔκτη αἴσθησι, τὴν αἴσθησι τῆς «ραδιοφωνίας». Βάσις τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Μούρραιϋ εἶνε ἡ πασίγνω-

στη καὶ ἀναμφισβήτητη μεταβίβασις τῆς σκέψεως, καθὼς καὶ ἡ τηλεπάθεια. Ὁ Μούρραιϋ μάλιστα ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ καθορίσῃ ὅτι τὸ μήκος κύματος γιὰ τὴν μεταβίβασι τῆς σκέψεως ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν βαθμὸ τῆς συγγενείας μεταξὺ δύο προσώπων. Δύο ἀδελφοὶ ἔχουν τὸ ἴδιο μήκος κύματος ἐκπομπῆς καὶ λήψεως τῆς σκέψεώς τους.

Μὲ ἄλλα λόγια, δύο μέλη τῆς ἴδιας οἰκογένειας ἔχουν στὸν ἐγκέφαλό τους ἢ στὸ ὑποσυνειδητό τους δύο «μηχανήματα» τοῦ ἴδιου μήκους κύματος. Κι' ἔτσι μεταβιβάζουν ἀστραπιαίως τὴν σκέψι τους, ὅπως ἀκριβῶς γίνεται ἡ «μετάδοσις» ἀπὸ τὸν ραδιοφωνικὸ σταθμὸ στὸ ραδιοφώνον.

Τὰ πειράματα ἐπίσης τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ ἐπὶ τῶν ἐντόμων κατέληξαν σὲ θαυμαστὰ ἀποτελέσματα. Τὰ ἔντομα ὄχι μόνον εἶνε προικισμένα μὲ τὴν ἔκτη αἴσθησι τῆς ραδιοφωνίας, ἀλλὰ ἔχουν ἀκόμη καὶ τὶς κεραίες τοῦ ραδιοφώνου! Γι' αὐτὸ τὰ ἔντομα, κατὰ τὸν Πέτερ Μούρραιϋ, εἶνε κατὰ πολὺ ἀνώτερα τοῦ ἀνθρώπου, γιατί συνεννοοῦνται μεταξὺ τους ὄχι μὲ τὴ γλῶσσα, ἀλλὰ μεταβιβάζοντας ἀστραπιαίως τὴν σκέψι τους. Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν βρίσκεται ἀκόμη σὲ μιὰ πρωτόγονη κατάστασι, γιατί δὲν ἔχει ἀναπτύξει τελειῶς, ὅπως αὐτὰ, τὴν αἴσθησι τῆς ραδιοφωνίας.

Ἐπάνω τώρα σ' αὐτὴ τὴν αἴσθησι, ὅπως ἀναφέραμε, στηρίζεται ἡ τηλεπάθεια, καθὼς καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς σκέψεως καὶ τῶν εἰκόνων, ποὺ γίνεται τόσο συχνὰ στὰ πειράματα τῶν συλλόγων γιὰ τὶς ψυχικὲς ἔρευνες. Ὁ ἴδιος ὁ καθηγητῆς Μούρραιϋ, γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρω-

ποι εἶνε προικισμένοι μ' αὐτὴ τὴν ἔκτη αἴσθησι, ἔκανε τὸ ἔξης πείραμα, χρησιμοποιώντας μιὰ κοινὴ τράπουλα. Ἐβάλε δυὸ ἄνθρώπους σὲ δύο γειτονικὰ δωμάτια, δίνοντας στὸν πρῶτο μιὰ τράπουλα κι' ἓνα τὰμ-τὰμ, ἓναν μεταλλινὸ δίσκο, δηλαδή, μ' ἓνα ρόπτρο. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἦταν στὸ πρῶτο δωμάτιο καθόταν ἀναπαυτικὰ σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ εἶχε τελειῶς ξεκούραστο τὸ μυαλό του. Ὁ ἄλλος, στὸ δεύτερο δωμάτιο, διάλεγε ἓνα τραπουλόχαρτο, τὸ κῦτταζε, τὸ «συλλογιζόταν ἐντατικὰ» καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ χτυποῦσε μιὰ φορὰ τὸ τὰμ-τὰμ μὲ τὸ ρόπτρο. Ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ποὺ καθόταν στὸ διπλανὸ δωμάτιο ἐμάντευε τὸ χαρτὶ ποὺ εἶχε διαλέξει ὁ ἄλλος: τὸ ἔβλεπε μέσα στὴ μνήμη του. Τί εἶχε συμβῆ λοιπὸν; Ἀπλούστατα, μιὰ τυπικὴ μεταβίβασις σκέψεως ἀπὸ τὸν ἓνα ἐγκέφαλο στὸν ἄλλο!...

Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητῆς χρησιμοποίησε σ' αὐτὰ τὰ πειράματά του ἄνθρώπους ποὺ οὔτε ὑποψιάζοντουσαν καθόλου ὅτι εἶχαν αὐτὴ τὴν ἔκτη αἴσθησι κι' ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ ἐπιτύχῃ δεκάοχτῶ διαδοχικὲς μεταβιβάσεις σκέψεως μεταξὺ δύο ἀνθρώπων.

Ἱστορικὴ ἐπίσης ἔχει μείνει καὶ μιὰ ἐκπληκτικὴ περιπέτεια τοῦ περιφήμου Ἀμερικανοῦ εὐθυμογράφου Μάρκ Τουαίν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ πιὸ πειστικὸ παράδειγμα μεταβιβάσεως τῆς σκέψεως, χάρις στὴν ἔκτη αἴσθησί μας. Ὁ Μάρκ Τουαίν, ὡς γνωστὸν, κορόιδευε ὄλες αὐτὲς τὶς ἀνακαλύψεις τῆς ἐπιστῆμης, μιὰ μέρα ὅμως ἀναγκάστηκε νὰ γίνῃ ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ φανατικὸς ὑποστηρικτὰς τῆς τηλεπαθείας. Καὶ ἰδοὺ πῶς:

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Μάρκ Τουαίν ἐταξίδευε μὲ τὸ τραῖνο, ὅταν ξαφνικὰ καὶ μὲ τὸν πιὸ ἔντονο τρόπο παρουσιάστηκε στὸ μυαλό του ἡ εἰκόνα ἑνὸς ἀνθρώπου μὲ τὸν ὁποῖο βρισκόταν σὲ ἐμπορικὲς σχέσεις. Μὰ, κατὰ τὴν τελευταία συνάντησί τους, δὲν εἶχαν κατορθώσει νὰ συμφωνήσουν, γιατί ὁ συγγραφεὺς δὲν εἶχε ἀπὸ μέρος του συγκεκριμένους καὶ σαφεῖς προτάσεις. Μαζὺ ὅμως μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, στὸ πνεῦμα τοῦ Μάρκ Τουαίν «ξέσπασε» (ὅπως λέει ὁ ἴδιος) μιὰ σειρά ἀπὸ σαφεῖς προτάσεις, τὶς ὁποῖες πρόθυμα θὰ ὑπέγραφε σ' ἓνα συμβόλαιον.

Τὸ περίεργο εἶνε τώρα ὅτι ὁ Μάρκ Τουαίν γυρίζοντας στὸ σπίτι του βρῆκε ἓνα γράμμα ἀπὸ τὸν φίλο του, ποὺ περι-

εἶχε ἓνα συμβόλαιον γιὰ τὶς ἐμπορικὲς δουλειές τους. Τὸ συμβόλαιον αὐτὸ εἶχε ὄλες τὶς προτάσεις ποὺ εἶχαν παρουσιαστῆ στὸ πνεῦμα τοῦ εὐθυμογράφου τὴν ὥρα ποὺ ταξίδευε μὲ τὸ τραῖνο!...

Ὁ Μάρκ Τουαίν, ὅπως ἦταν φυσικὸ, παραξενεύτηκε καὶ θέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν αἰτία αὐτοῦ τοῦ φαινομένου. Ἐκανε λοιπὸν μιὰ ὑπομονετικὴ σειρά ἀπὸ ἔρευνες καὶ κατάρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ ὅτι τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ὁ φίλος του ἔγραφε τὸ συμβόλαιον, ἐκεῖνος συλλογιζόταν ξαφνικὰ τὸ περιεχόμενό του μὲ ὄλες τὶς λεπτομέρειες! Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ φίλος του εἶχε μεταβιβάσει τὶς σκέψεις του καὶ ἡ ἔκτη αἴσθησις τοῦ Μάρκ Τουαίν τὶς εἶχε συλλάβει σὰν σταθμὸς ἀσυρμάτου.

Κι' ἔτσι, ἀπὸ τότε, ὁ Μάρκ Τουαίν ἔγινε, ὅπως εἴπαμε, ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐνθέρμους ὁπαδοὺς τῆς τηλεπαθείας.

Κατὰ τὸν Ἀμερικανὸν ἐπιστήμονα, λοιπὸν, κάθε ἄνθρωπος εἶνε ἓνα ζωντανὸ ραδιοφώνον. Δὲν θ' ἀργήσῃ δὲ νάρθῃ ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία ὅλοι μας δὲν θὰ συνεννοοῦμεθα πειὰ μὲ τὴ γλῶσσα, ἀλλὰ μὲ τὴν μεταβίβασι τῆς σκέψεως!

ΑΛΛΗΤΟ ΜΠΙΑΝΚΙ

Μόνον τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» ἀγοράζει, εἰς ἀπολύτως ἰκανοποιητικὰ τιμὰς, παλαιὰ βιβλία, ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ, πρὸ τοῦ 1900, διάφορα φυλλάδια, παλιὰς φωτογραφίες, εἰκόνες, ἔγγραφα κ.τ.λ. Πληροφορίαι: Γραφεῖα «Μπουκέτου», Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5, Κῆπος Φιλαυθμῶνος, 8-9 μ. μ. καθ' ἐκάστην καὶ τὰς Κυριακάς.

